

מסורת השי"ם

(א) (לקחתן מד : נה. א.) (ב) (לעיל
ו. א.) (ג) עדות פ"ד מ"א,
(ד) (תוספתא פ"ג) כ"ב מא:
ע"ש סנהדרין לא. ע"ש,
(ה) ד"ו ש"ך לעיל יט.

תורה אור השלם

1. זאת תורת הקויר
ביום מלאות ימי נדו
יביא אתו אל פתח אהל
מועד: במדבר ו יג

נוסחת הריב"ן

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) נש' זאת תורת הנדס
ביום (מלאת) המערה
ביום (מלאת) רש' דיה
תש' עתה וס' ש"מ דכלל
מטמלת בשבטא לארץ
ממ' ר' יהודה וס' בטקס
שבטא ראשונים חלל
ביום מלאת ערדיון חיי
לס יום חלל או ר' מן
וסי' לנצח חלל דהא
מטמלת תוך מלאת חיי
י"ד וס' בטקס י"ד ביום
מלאת המית: (ג) ד"ה על
מלך מלוקן על (א) חלל
לחד כלי' והדרא עם דיה
וכי' וס' דכלל וס'
לכל בשותי מתי:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 [א] ח'ס' ד"ה ל'מא וכו'
 וי'ה סכר אש"ג דגלי לל
 דשומאה דרנן הוא וי'ה
 כשאר אהל מן חיות אש"ג
 עד אהל נמח. וי'ה
 אש"ג א' ח'ס' גלי לל
 דשומאה דרנן הוא כשאר
 אהל וכו' כ"ל א"מ:
 [ב] ד"ה ח'ס' וכו' וי'ה מה
 שכתוב בספרים ועוד וכו'
 כ"כ א"מ:

הגהות התוספות

1. צ"ל דעפונדז האטאז משוס דמיסלפא בשאר טומאזאז.
2. צפ"א שטומאזאז, ויש מוחקס בדברי החפ"ז מחיבת כעומאזאז עד תיבת כסוף חנין.
3. צ"ל עד מחניטין, ותיבת ועד נחמק.

מִי שֶׁאָמַר פֶּרֶק שְׁלִישִׁי נֶזֶר

א. טומאתה ומשום הכי צריכה
ב. צורו. דקילא (טומאה והאי
ג. צעלמא הוא דקנסוה:
ד. היתה נזירה אלא (י"ד)

יִמָּא בהא קמִיפְּלִי רב"ש
וב"ה סברי משום
רב"ש סברי ארץ העמים מש
ליקנס צה צמידה תיזה ומ

ובית הלל סברי ^אמשום אוירא גזרו עליה לא
דכולי עלמא ^במשום גושה גזרו עליה וב"ש
סברי בסתם נזירות קניסנא וב"ה סברי כי
קניסנא בתחילת נזירות: מעשה בהילני
המלכה וכו': איבעיא להו בשנממא
ואליבא דב"ש או דלמא בשלא נממא
ואליבא דב"ה ת"ש עלתה לארץ והורוה ב"ה
שתהא נזירה עוד שבע שנים אחרות וכו'
ואי ס"ד בשנממא ואליבא דב"ש אי הכי
ר' יהודה אומר לא היתה נזירה אלא י"ד
שנה י"ד שנה ושלשים יום מיבעי ליה תניא
נמי הכי רבי יהודה אומר משום ר' אליעזר
דאמר קרא וזאת תורת הנזיר ^א ^בהתורה
אמרה כי נממא ביום מלאת תן לו תורת נזיר:
מתני' ^אמי שהיו שתי כיתי עדים מעידות
אותו אחד מעידים שגזר שתיים ואלו מעידים
שגזר חמש ב"ש אומרים נחלקה העדות
ואין כאן נזירות וב"ה אומרים ^איש בכלל
חמש שתיים שיהא נזיר שתיים: **גמ'** מתני'
דלא כי האי תנא דתניא ^ארבי ישמעאל בנו
של רבי יוחנן בן ברוקא אומר לא נחלקן
ב"ש וב"ה על שתי כיתי עדים אחת אומרת
שתיים ואחת אומרת חמש שיש בכלל חמש
שתיים על מה נחלקו על כח אחת אחד
אומר שתיים ואחד אומר חמש שב"ש אומרים
נחלקה עדותן ובה"א יש בכלל חמש שתיים
אמר רב הכל מודים במונה א"ל רב חמא
לרב חסדא מאי קאמר איילמא אחד אומר
חמש ולא שתיים ואחד אומר שתיים ולא
חמש הא קא מבחשי אהרדי אלא אחד אומר
אחת ושתיים ואחד אומר שלש ארבע חמש
הא

שנה בשלש עומתת וקא פליג
 דלגא עומתת כלל אלגא לטוף
 וקא מירור שנה שבע שנים.
 הלכא רבתי וקבלה (כ"ל ז"ה)
 שמי שנים קיבל עלוי מירור
 נחלקה סעודת. הואיל ואין
 ימים. מ"מ שנים מעידים על
 נחלקה עדותן (מגלגל דמי
 אומרת חמש דברי הכל ז"
 יים כנומה. שנחלקה עדותן:
 ואלגא שנים ואחד אומר שנים
 ואקא מחשבי אהדיד: אלגא.
 דוד אומר שלש ארבע חמש:
 דא

משם נחלקה עדותו. ואין כאן נזירות כלל וא"ת היכי דמי אס
יה לאתת למא לא יהיה כהדואתו א"י באומר איני יודע והא
יה כהדואה דלאו מודה הוא דאמר מה לי להכחישן הא שמי
לל חמש שמים. (ומונה) ב' דהוי כאילו אמרו שמיין שמים נד

יהוה צריך דודאי כרישא קיימינן ולשון נזיר משונה: **מתניתי**
 ישמעאל: **אמר** רב הובא מוריס במונה. שנחלקה העדות
 אחד שמים ואחד אומר חמש אבל אם מונה כדמסיק ואילי
 מכחשי אהדדי להדיא כדקאמר חמש ולא שמים כו' פשיטא

עין משפט
זר מצוה

כג א מיי פירט מהלי
טומאת מת ה"א:
כד ב מיי פ"ג מהלי
טומאת הלכה ט:

פי' הרא"ש

[illegible]